

ת"פ 35915/03/17 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רחובות נגד מיכאל רחמני (עציר)

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 35915-03-17 מדינת ישראל נ' רחמני(עציר)
בפני כבוד השופט, סגן נשיאה מנחם מזרחי

בעניין: מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רחובות באמצעות ב"כ עוה"ד עדי
סעדיה

המאשימה

נגד

מיכאל רחמני (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד
משה אלון והישאם קבלן

הנאשם

הכרעת - דין

כתב-האישום מייחס לנאשם עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

נטען, כי בתאריך 13.3.17 ניגש הנאשם אל אביו, כשבידו כפית, ואיים עליו ועל בני המשפחה, כמבואר בעובדות, ובין השאר, שיפתח לו את הראש וידקור אותו.

הנאשם כפר במיוחס לו.

האב, אברהם רחמני, העיד במשפט (עמוד 4 שורה 14 והלאה).

כחוט השני בעדותו הייתה ניכרת דאגתו לנאשם.

בעת עדותו התקבלה תמונה ברורה, שהוא מבקש למעט ממעשיו של הנאשם ולהעניק להם נופך מקל. ואכן העיד: "לא התכוונתי שיהיה בכלל" (עמוד 4 שורה 16), "כבוד השופט אני מבקש שתוציא אותו היום" (עמוד 7 שורה 15).

האב אינו מבקש את רעתו של הנאשם, להיפך, כוונתו שהנאשם יקבל טיפול רפואי ולא עונש.

התרשמתי, כי האב מסר אמת צרופה.

אין מדובר במי שביקש לטפול אשמת שווא על בנו. העד הוציא בדוחק את מילותיו מילים, טיפין, טיפין.

אני דוחה את הטענה כי מדובר בבדיה כדי להוציא את הנאשם מן הבית, שהרי האב העיד באופן הפוך, הוא ביקש כי הנאשם ישוב אל הבית.

ואזכיר, כי האב עצמו לא הזמין את המשטרה, אלא בתו שלה סיפר את הדברים (ת/11 + תמליל מוקד 100 - ת/3).

הוא סיפר כי ביום המקרה ישב בסלון הבית, הנאשם אחז בכפית, נגש אליו, החל לקלל ואמר שידקור אותו (עמוד 4 שורה 24 והלאה) (גם אם לא מסר את המשפטים הסדורים שבכתב האישום כאחד).

די בעדות האב, כעדות יחידה, כדי להרשיע את הנאשם.

יחד עם זאת, קיימים חיזוקים לעדות האב, ואפנה לת/5 שהוגש בהסכמה המלמד על שיחתו של האב "בלחץ" אל בתו, לדוח פעולה ת/8 בדבר האמירה המידית של האב לשוטרים ואיום הנאשם באזני השוטרים "שהוא יהרוג את אביו...", לדוח הפעולה ת/10 בדבר התלונה החוזרת והמידית של האב.

הנאשם העיד להגנתו, מסר כי היה בבית, הכין לעצמו כוס קפה, ולהפתעתו הגיעו שוטרים לעצור אותו, לא איום על האב (עמוד 7 שורה 21 והלאה).

גם בהודעתו במשטרה (ת/1) כפר הנאשם במיוחס לו. הוא מסר, בין השאר, את הדברים הבאים המלמדים כי לבו מלא על אביו: "אני לא מדבר עם הבן אדם 10 שנים..." (שורה 6), "המשפחה של אבא שלי בכל מיני עסקים מפוקפקים וחיים בלתי נסבלים שעוברים עליהם" (שורה 22), "איזה כפית, מי התקרב אליו, אני בחדר נעול שותה קפה..." (שורה 28), "אני לא מדבר אתו 10 שנים...לא מתקרב אליהם..." (שורה 40).

בהודעתו במשטרה (ת/4), שב וחזר על עיקר הדברים.

אני דוחה את עדות הנאשם כעדות בלתי מהימנה ואמינה.

אילו חפץ הנאשם לטעון כי לא התכוון לאיים, או שמלמל דברי לעצמו, היה עליו להעיד כך.

על כן, אני מקבל את עדותו האב על החיזוקים שהובאו, וקובע כי המאשימה הוכיחה, כנדרש בפלילים, את עובדות כתב-האישום, אף אם לא לפי המלל המדויק שהובא.

אני מרשיע את הנאשם בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

ניתנה היום, ה' אייר תשע"ז, 01 מאי 2017, במעמד הצדדים